

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De vera ac expedita sui ad Deum conuersione, cum integro Mundi
contemptu coniuncta. Epistola I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

*De vera ac expedita sui ad Deum conuersione,
cum integro Mundi contemptu
coniuncta.*

EPISTOLA I.

Regnū Mundi & omnem
ornatum seculi contem-
pli propter amorem Do-
mini mei IESV CHRI-
STI.

Hancego Melodiam su-
uissimam, virgineamq; ele-
ganz Christi sponsæ professionem cum de te cā-
tare audirem, ita mecum cogitabam: Meritū
quidem amico ille quamuis chario hilariter
potest valefacere, qui amico est chariori poti-
us. Quod reuerā tibi prorsus hodiē prætutum
est. Itaq; fallacioso huic seculo debes alacri ani-
mo nuncium remittere. Adspice quæso, vt suis
illudat amicis, suisq; amatoribus Mundus iste.
Vmbra circumplexus eram, insomnium
mibi desponderam, opinionem compræhen-
deram. Vbi nunc vmbra figura? Vbi insomnij
pollicitationes? Vbi opinionis falsæ persuasi-
ones? Quid si vel mille annis tui dominio po-
tius hæctenus essem Munde vanissime? An ne-
ce punctum breuissimum omne illud tempus
iam elapsū cernerem? Nimirum hoc tibi
iam olim ingenium est, fugere ac præterfluere
continenter. Putabam me te iam strinxisse for-
titer & amplexū esse: atq; ecce, dū nescio, velut
anguilla ex meis dilaberis manibus, prorsusq;
evanesceis. Quisquis te sponte sua non prior

Mundus quo-
modo sui a-
matoribus
illudat.

Mundum, ni
deseratur,
& deserere.

ipse repudiat ac deserit, eum tu tamen mox de-
feris. Age igitur latro in festissime ac insidiosi-
sime, iam longum vale: prorsus æternum vale
regnum Mundi & ornatus filiorum seculi hu-
ius. Filia mea in Christo charissima, memine-
ris obsecro valescisse te animo deliberato cõ-
ctis amicis, cognatisque tuis, itemque honoris
facultatibus: atque in hac voluntate constans
perseueres. Absit vt imiteris fatnas quasdam
virgines, nihil à feris beluis intra leporarium
inclusis differentes: quibus dum per ostium
exeundi negatur facultas, per sepes & sepra ru-
unt. Id genus virgines partim intus, partim for-

Religiosi qui
dam quam se
perditè gerat

ris sunt. O quantum illæ operæ ac olei pro re-
bus nihili perdunt. Da o seruire carceris loco
habent: disciplina Monastica, ergastulum eis
est: & quia pomum ipsum apprehendere ne-
queunt, eius odori inhiant: pro coronis rosa-
ceis, ricas sibi imponunt picturatas: pro velle
coccinea in sacco cinericeo gloriantur: atque
pro legitimo illo quo Deo coniuncti sunt ma-
trimonio, vanæ ac perniciosæ sese dedunt ho-
minum amicitia & amori, vnde tamen nihil,
nisi temporis perdicionem & iacturam, cordis
perturbationem, & totius spiritalis vitæ ex-
terminium ac profligationem reportant. Inter-
rim crebris vltro citroq; se compellant saluta-
tionibus, atque cum absentis amici simulacro
animo suo impresso, confabulantur, perinde
vt faciunt sitibundi, dum frigidam se somniat
potare aquam cumque huc atque illuc sese ver-
sant, nõ nisi vacuas reperiunt manus, cor me-
rens, & animam Diuina gratia nudatam. Fie il-

Simile.

lis vt monacho illi, cuius mattæ, quam pallij
loco

loco induerat, infidens diabolus, ait ad eum ir-
 ridiculè: Miser, si plus posses, plus etiã faceres.
 Ea profectò misera & calamitosa vita est, &
 tartari atrium quoddam, nō posse Mundo pro-
 voris frui, & nihilominus carere DEO, simul
 & Mundanæ ac Diuinæ esse consolationis ex-
 pertem, ac utrobique iacturam facere. Quanta
 illi cum ignominia & infelicitate in extremo
 iudicij die coram amicis iuxta ac inimicis com-
 parebunt. At verò omnipotenti DEO studiosè
 obsequi & alacriter seruire, vita est omnino
 iucunda, secura, suavis & in præsentis & futuro
 seculo. Corpore quidem istiusmodi in terris
 degunt, ac conuersatio eorum perpetim in cæ-
 lis est. Reuerà iugum istud suaue est & onus le-
 ue. Et licet interdum affligantur, id tamen ni-
 hili pendendum est. Quis est enim toto orbe
 terrarum crucis expers? Nemo sanè. Neque
 qui in castris, neque qui in vrribus commorã-
 tur, possunt crucem omnem effugere. Non pur-
 pura, non vestis quantumuis insigni confecta
 panno, potest ab homine crucem abigere ac
 propulsare. Siquidem plerunq; forinsecus in-
 tegrum apparet, quod intus planè lacerum &
 desertum est. Si quis igitur pati habeat ob Diui-
 ni amoris lusum suauissimum, non debet id
 magnipendi. Principio quidem dolet necessa-
 ria sui mortificatio ac rerum omnium cõtem-
 ptio, (ita nanque dignum est) atqui paulatim
 fit delectabilis, atque tum cessat prior illa mo-
 lestia. Redi obsecro, in memoriam superioris
 vitæ tuæ, cogita dies pristinos & anteaetæ æta-
 tis proluxa spatia, vide quam nimis diu dor-
 mitaueris. Perpende quæso, fuerintne omnia
 illa

Vita quorun-
 dam quam sic
 miserabilis,

Vita planè se-
 cura ac iua-
 uis quæ.

Phil. 3.
 Math. 11.
 Crucis ne-
 miuem esse
 expertem.

Rom. 1.

illa ceu insomnia quædam, quibus tum ad oblectabaris. Agè iam expergiscere, tempus est Dominus toties apud te repulsam perpeffus, neutiquam desistere vult. Atqui amicum de repulisse, certè indecorum ac scœdum est. Ergo tuum illi fac patefcatur peccus, liceat illi tantopere te amanti ingredi in cordis tui domicilium oblecta te cum illo, & restaura ac sarcito tam diuturni temporis negligentias. Qui amicum pulsanti tardè aperit, debet eo celeritùs ac vehementius properare. Non ita tecum agitur, ut cum plerisque alijs tepidis ac remissis, qui nec Deum nec Mundum admodum diligunt. Exigit Deus omnipotens, vt modis omnibus tam illi spiritali exhibeas cor tuum, quàm fuit ante Mundanum. Quicquid igitur hæctenus operæ ac industriæ in id quod erat temporarium, collocasti: deinceps in illud quod est stabile, firmum ac perenne, conferas.

Summè quid
nam Deus à
quouis exi-
gat.

*De humili sui abnegatione hominis DEVM
amantis.*

EPISTOLA II.

Habitabit lupus cum agno. Esaiæ II.
Cum naturæ author & opifex Deus in terras descenderat, sumpta hominis effigie, noua perpetrare volens miracula, syluestres feras effecit domitas, ac sæuas bestias mansuescit, vt potest colligi ex Propheta Esaiæ. Memini me olim legisse filia in Christo charissima, quod nunc demum capio quid sibi velit, nempe Amorem exæquare inæqualia. Eam

Cap. II. & 65.